

norsk arbeid og den største innenlandske produksjon av råvarer og halvfabrikata, selv om dette tilbud er dyrere, når det bare ikke ligger over den prisgrense som gjelder i forhold til utenlandsk vare.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer når særlige hensyn gjør det påkrevet. Søknad om dispensasjon må på forhånd sendes til departementet med de opplysninger som er nødvendige.

Ved overtredelse av bestemmelsene om bruk av norske varer kan vedkommende departement for hver gang illegge konsesjonæren en bot til statskassen på inntil 15 — femten — prosent av den verdi som varen har.

Departementet går ut fra at konsesjonæren på alle måter søker å lette innkjøp av innenlands materiell, f. eks. ved å dele opp ordrene når det er høve til det og ved lempninger med omsyn til leveringstid og andre vilkår.

Når det gjelder innkjøp for over kr. 5 000 av en vare som også blir laget her i landet, må anbudsinnbydelse sendes ut dersom det skal innhentes tilbud fra utlandet. I anbudsvilkårene skal det kreves at det i tilbud om norske varer må opplyses om det er brukt utenlandske råvarer eller halvfabrikata til fremstillingen av varene og eventuelt i hvor stor monn dette er gjort. Alle tilbud skal åpnes samtidig, og det må settes opp protokoll over forretningen. Blir det tinget for over kr. 5 000 av en vare som er laget i utlandet, skal det straks sendes melding til vedkommende departement om det med alle de opplysninger som en må ha for å kunne avgjøre om konsesjonsvilkårene er fulgt. Når departementet finner grunn til det, kan det kreve opplyst på forhånd om konsesjonæren akter å kjøpe varer fra utlandet.

7. Trygd.

Trygd skal fortrinsvis tas i norske selskaper, hvis disse byr likeså gode vilkår som utenlandske.

8. Kraftavståelse.

Selskapet plikter å avstå inntil 10 pst. av den leide kraft til de kommuner som Kongen bestemmer — derunder også fylkeskommuner.

Kraften leveres til samme pris og på samme vilkår som etter leiekontrakten gjelder for selskapet og kan forlanges tatt ut etter bestemmelse av departementet enten i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnettet, hva enten dette tilhører selskapet eller eieren av vassfallet.

Volder uttaket av kraften økede utgifter, bæres disse av den som tar ut kraften. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lockout må ikke skje uten samtykke av departementet.

Selskapet har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft tas ut.

Konsesjonskraft kan oppsies med 2 års varsel. Kraft som er oppsagt kan ikke senere forlanges avgitt.

9. Kontroll.

Selskapet har å underkaste seg de bestemmelser som til kontroll med foranstående betingelsers overholdelse måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement.

De eventuelle utgifter med kontrollen erstattes det offentlige av selskapet etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

10. Overtredelse av konsesjonsbetingelsene.

Overtredelse av de i foranstående post 2 og 9 fastsatte betingelser medfører i gjentakelsestilfelle konsesjonens tap hvis ikke forholdet blir brakt i orden etter reglene i lov av 14 desember 1917 nr. 16 §§ 31 og 32.»

Departementet vil etter det foreliggende rå til at den søkte kraftleietillatelse blir meddelt på de av Hovedstyret foreslåtte betingelser.

Handelsdepartementet

tilråder:

Det tillates i medhold av lov nr. 16 av 14 desember 1917 kap. IV Nora Fabrikker A/S å leie inntil 1 200 kW spillkraft fra Oslo Lysverker på de betingelser som er tatt inn i Handelsdepartementets tilråding av 28 juni 1946.

22. Egersund komm. EV.

(Stadfesting av tillatelse til å regulere Nodlandsvatn m. fl. vatn i Grødemsvassdraget, Rogaland fylke, samt om tillatelse til ytterligere regulering av de samme vatn.)

Kgl. resol. av 5 juli 1946.

Ved Administrasjonsrådets vedtak av 19 juli 1940 fikk Egersund komm. EV tillatelse i henhold til vassdragsreguleringsloven av 14 desember 1917 til å regulere Nodlandsvatn m. fl. vatn i Grødemsvassdraget, Rogaland fylke.

Herom henvises til «meddelte Vassdragskonsesjoner» for 1940 side 53 flg.

Med brev fra Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet av 13 juni 1946 har departementet mottatt en søknad fra Egersund komm. EV av 26 oktober 1945 om stadfestelse av ovennevnte tillatelse og en søknad av 2 oktober 1944 om tillatelse til ytterligere regulering av Grødemsvassdraget.

XXIV

1947

XXXV

194

torvmyr. Videre neddemmes gårdsveier langs vatna stykkevis og noen gruber som ikke har vært drevet på mange år. Hertil kommer skade på båtstøer og gjerder, øket ulempe for trafikken på isen og mulig skade på fisket. En av hovedstyrets ingeniører, som har sett på forholdene på stedet, føyer til at der i den neddemmede utmark er noe løvskog ved Kydlandsvatn og Hyttevatn og litt barskog ved Nodlandsvatn. Videre at man ikke kan se bort fra at oppdemningen av sistnevnte vatn kan medføre mindre utrasninger av dyrket mark på gården Eigeli (Ekelid) i Helleland. Likeledes vil gården Imiseids adkomststi til dens løvskog ved Nodlandsvatn bli neddemmet.

Hovedstyret antar at betingelsene for at tillatelse kan meddeles er til stede, jfr. reguleringslovens § 8 og anbefaler sådan gitt.

Elektrisitetsverket søker nå som forrige gang om å bli fritatt for å erlegge reguleringsavgifter. Dette ble ikke imøtekommet sist da de omhandlede vatn lå utenfor ansøkerkommunen og avgiften ble satt til kr. 0,10 til staten og kr. 0,25 til kommuner pr. nat.-HK., innvunnet ved reguleringen. En kan heller ikke nå anbefale fritagelse. Da reguleringen sist bare omfattet senking ble avgiften til kommuner satt til kr. 0,25 pr. nat.-HK. mot vanlig kr. 0,50. Denne gang omfatter reguleringen bare oppdemning. Det er da rimelig å bruke den vanlige sats kr. 0,50 pr. nat.-HK. for oppdemningen. Avgiften til staten foreslås derimot satt til kr. 0,10 som for senkingen.

Overensstemmende med uttalelsene fra distriktet foreslår man at ansøkeren pålegges plikt til å utføre ombyggingen av de veier som berøres av oppdemningen etter fylkesveistyrets nærmere bestemmelse.

For øvrig foreslås samme betingelser som for tillatelsen av 19 juli 1940.

Altså konsesjon på ubegrenset tid, jfr. post 1, og kraftavståelse til stat og kommuner etter de ordinære satser henholdsvis inntil 5 og 10 pst.,

med adgang for de kommuner som berøres av reguleringen til under visse omstendigheter å kreve mer kraft etter 30 år. Etter det som foreligger angående eventuell kraftavgivelse har hovedstyret ikke funnet grunn til å fravike de nevnte satser.

De endringer som må foretas i betingelsene av 1940 blir da:

Post 2, 3. avsnitt får følgende ordlyd:

«Til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 0,50 pr. nat.-HK.»

Og post 11 får som 1. avsnitt innskutt:

«Konsesjonæren er forpliktet til å utføre ombyggingen av de veier som berøres av reguleringen etter fylkesveistyrets nærmere bestemmelse.»

Dessuten innskytes «videre» etter «er» i postens nåværende 1. linje.

Manøvreringsreglementet bør omfatte både senking og oppdemning. De i det nå gjeldende reglement pkt. 1 fastsatte øvre reguleringsgrenser og reguleringshøyder blir da å rette og punktet gis en tilføyelse om at vannstanden ikke må overstige disse grenser uten at manøvrerbare flomløp og tappeløp er helt åpnet. Utkast til nytt reglement vedlegges.

Egersund komm. Elektrisitetsverk ble i brev av 3 ds. underrettet om at hovedstyret vil anbefale reguleringstillatelse på samme betingelser som fastsatt i tillatelsen av 19 juli 1940 med ovennevnte endring og tilføyelser. Samtidig medsendtes utkastet til manøvreringsreglement.

Elektrisitetsverket har godtatt dette, jfr. dets vedliggende brev av 7 ds. med bilag. Det har som det sees ikke fremkommet med noen bemerkninger til betingelsene.

Sakens dokumenter følger.

Behandlet i møte den 31 mai 1946.»

Hovedstyrets utkast til manøvreringsreglement er sålydende:

«1.

Reguleringsgrensene er:

	Øvre kote	Nedre kote	Senkning m.	Oppd. m.	Reg.høyde m.
Nodlandsvatn	138,0	132,0	3,0	3,0	6,0
Hyttevatn	138,0	133,0	2,0	3,0	5,0
Liavatn	120,5	114,5	3,0	3,0	6,0
Kydlandsvatn	114,0	107,5	3,5	3,0	6,5

Vannstanden i vatna må ikke overstige øvre reguleringsgrense uten at flomløp og tappeløp er helt åpnet.

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

XXIV

1947

XXXV

1948

2.

Det skal ved manøvreringen has for øye at den tidligere flomvassføring såvidt mulig ikke forøkes. Heller ikke må lågvassføringen forminskes til skade for andres rettigheter. — For øvrig foregår vannslipningen etter Egersund komm. elektrisitetsverks behov.

3.

Det skal påses at flomløpene ikke hindres av is eller lignende samt at dammene til enhver tid er i god stand.

Det føres protokoll over avleste vannstander samt observeres og noteres, om det forlanges, regnmengder, temperatur m. v. Av denne protokoll sendes ved hver måneds utgang avskrift til Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.

4.

Til å forestå manøvreringen antas en norsk statsborger som godtas av vedkommende departement.

5.

Mulig tvist om dette reglements forståelse avgjøres med bindende virkning av vedkommende departement.

6.

Forandringer i dette reglement kan bare foretas av Kongen etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.»

Søknaden av 2 oktober 1944 med bilag legges ved.

Departementet vil etter det foreliggende rå til at reguleringstillatelsen av 19 juli 1940 blir stadfestet. En har etter omstendighetene ikke funnet det påkrevd å forelegge saken påny for kommunestyret og øvrige interesserte, jfr. restitusjonsanordningens § 4, 3. ledd.

Det var allerede før 9 april 1940 avgitt uttalelser i saken fra Helleland og Eigersund herredsstyret.

Den ytterligere regulering som det er søkt om vil etter det opplyste medføre en kraftøkning på 840 nat.-HK. i Grødemfossen og ca. 800 nat.-HK. i de ikke utbygde fall i vassdraget.

Skaden og ulempene antas vesentlig å ville bestå i neddemning av i alt 33 dekar dyrket mark og 210 dekar utmark, bl. a. en torvmyr. Videre neddemmes gårdsveier langs vatnene stykkevis, og noen gruber som for øvrig ikke har vært drevet på mange år. Hertil kommer skade på håstøer og gjerder, økt ulempe for trafikken på isen og mulig skade på fisket. Det

er også mulighet for mindre utrasninger av dyrket mark på gården Ekelid i Helleland.

Omkostningene ved oppdemningen, reguleringsdammer og veiomlegging medregnet, er i mai 1944 anslått til kr. 325 000.

Departementet antar at det etter reguleringslovens § 8 er adgang til å gi den søkte tillatelse og vil rå til at konsesjon blir meddelt.

Konsesjonsbetingelsene anbefales fastsatt overensstemmende med hovedstyrets forslag, med den forandring at avgiften til kommuner foreslås satt til kr. 0,75 årlig pr. innvunnen nat.-HK. En har da tatt hensyn til at det ved den i 1940 tillatte senking av vedkommende vatn bare er betinget kr. 0,25 årlig pr. nat.-HK. til kommuner. Avgiften til staten foreslås som ved tillatelsen i 1940 satt til kr. 0,10 pr. nat.-HK. Det er foreslått betinget plikt for konsesjonæren til å utføre ombygning av de veier som berøres av reguleringen overensstemmende med fylkesveistyrets bestemmelse. For øvrig foreslås samme vilkår som for tillatelsen av 19 juli 1940. Denne konsesjon er gitt på ubegrenset tid, jfr. post 1, og det er betinget kraftavståelse med 5 pst. til staten og 10 pst. til kommuner med adgang for de kommuner som berøres av reguleringen til å kreve mer kraft etter 30 år, se post 16. Departementet er enig med hovedstyret i at kraftavståelsen nå bør betinges på samme måte. For øvrig er betingelsene de vanlige.

Utkastet til konsesjonsbetingelser blir i sin helhet sålydende:

«1.

Reguleringskonsesjonen gis på ubegrenset tid.

Den kan ikke overdras.

De utførte reguleringsanlegg eller andeler deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall nedenfor anleggene.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

For den økning av vannkraften som ved reguleringen tilflytter eiere av vassfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,10 pr. nat.HK.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 0,75 pr. nat.HK.

Økningen av vannkraften beregnes på grunnlag av den økning av vassdragets lågvassføring som reguleringen antas å ville medføre utover den vassføring som har kunnet påregnes år om annet med den tidligere bestående regulering. Ved beregningen av

denne økning forutsettes det at magasinene utnyttes på en sådan måte at vassføringen i lågvassperioden blir så jevn som mulig. Hva der i hvert enkelt tilfelle skal anses som den ved reguleringen innvunne økning av vannkraften, avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreffer etter hvert som den ved reguleringen innvunne vannkraft tas i bruk. Avgiftene har samme pantessikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

3.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter etter post 2 og kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 16, skal, for så vidt de ikke er fastsatt av Kongen, men bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

4.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år etter at konsesjonen er gitt og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år.

I fristene medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major) streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

5.

Til anlegg og drift skal utelukkende anvendes funksjonærer og arbeidere som har norsk innføds- eller statsborgerrett.

Vedkommende myndighet kan dog tillate unntagelser fra regelen når behovet for spesiell fagkunnskap eller øvelse eller andre avgjørende hensyn gjør det nødvendig eller særlig ønskelig.

Såfremt ikke offentlige hensyn taler derimot kan fremmede arbeidere også tillates benyttet når de har fast bopel her i riket i det siste år.

6.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anleggene anvende norske varer for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at der er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mere enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll, hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er der adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen landet fallende arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte

prisforskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges.

Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske vares pris (eksklusive toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer når særlige hensyn gjør det påkrevd.

For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegger konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 — femten — pst. av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

7.

Forsikring tegnes fortrinnsvis i norske selskaper hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

8.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeid eller pålegges noen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøy og andre arbeidsmaterier). Verktøy og andre arbeidsredskaper som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet når de bortkastes eller ødelegges, og da bare med sin virkelige verdi beregnet etter hva de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal nettooverskuddet etter revidert årsregnskap anvendes til almennyttig øyemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes etter samråd med et av arbeiderne oppnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anleggene.

9.

Konsesjonæren er forpliktet til når vedkommende departement forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige legehjelp og å holde et for øyemedet tjenlig sykehus med isolasjonslokale og tidsmessig utstyr.

10.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sundt og tilstrekke-

XXIV

1947

XXXV

1948

lig husrom etter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å oppsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leid hos ham. Uenighet om hvorvidt oppsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

11.

Konsesjonæren er forpliktet til å utføre ombyggingen av de veger som berøres av reguleringen etter fylkesvegstyrets nærmere bestemmelse.

Konsesjonæren er videre forpliktet til i den utstrekning som fylkesvegstyret bestemmer å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veger og bruer, hvor disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. Veger og bruer som konsesjonæren anlegger skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten, for så vidt departementet finner at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anleggene.

12.

Konsesjonæren er forpliktet til etter avgjørelse av vedkommende departement å erstatte vedkommende fattigkommune dens utgifter til fattigunderstøttelse av de ved anleggene ansatte arbeidere og deres familier.

13.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende reguleringsanleggene, således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet. Anleggene skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Deres utførelse så vel som deres senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggenes eier.

14.

Vannslipningen skal foregå overensstemmende med et reglement som Kongen på forhånd utferdiger. En norsk statsborger som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før manøvreringsreglementet er fastsatt.

For så vidt dammene manøvreres i strid med reglementet kan konsesjonshaveren pålegges en tvangsmulkt til statskassen av inntil kr. 200 for hver gang etter departementets nærmere bestemmelse.

15.

Anleggenes eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrografiske iakttagelser, som i det offentliges interesse finnes påkrevd, og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte reguleringsgrenser betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle kart som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anleggene skal tilstilles Norges Geografiske Oppmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

16.

De vassfalls- og brukseiere som benytter seg av det ved reguleringen innvunne driftsvann er forpliktet til å avgi til den eller de kommuner, derunder også fylkeskommuner, som departementet bestemmer, etter hvert som utbygging skjer, inntil 10 pst. av den for hvert vassfall innvunne økning av kraften (beregnet som angitt i post 2). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pst. av kraften.

Når 30 år er forløpet fra konsesjonens meddelelse kan de kommuner hvis interesse berøres av reguleringen uansett den ovenfor betingede prosent for kraftavgivelse og uten hinder av den foran fastsatte begrensning med Kongens samtykke etter hvert som kraft blir ledig kreve avgitt fra de av vassdragets vassfall der tilhører norske kommuner ytterligere kraft såvidt fornødent til å dekke deres eget behov eller til å forsyne deres innvånere med kraft til lys, varme, gårdsdrift, håndverk eller småindustri.

Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelser i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnettet, hva enten ledningene tilhører anleggenes eier eller andre. Forårsaker kraftens uttagelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av den som uttar kraften, enten dette er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres etter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 prosent rente av anleggskapitalen — med tillegg av 20 prosent. Hvis prisen beregnet på denne måte vil bli uforholdsmessig høy fordi bare en mindre del av den kraft vassfallet kan gi er tatt i bruk, kan dog kraften istedet forlanges avgitt etter en maksimalpris som svarer til den

gjengse pris ved bortleie av kraft i distriktet. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan såvel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5. år. Hvis eieren leier ut kraft, og kraften til kommune eller stat kan uttas fra kraftledning til noen av leietagerne, kan kommunen eller staten i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

17.

Anleggenes eier underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement til kontroll med overholdelse av de oppstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av anleggenes eier etter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

18.

Konsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anleggene er beliggende. Vedkommende departement kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.

En vil videre rå til at det blir fastsatt manøvreringsreglement for reguleringen overensstemmende med hovedstyrets forslag som gjeldende inntil videre. Reglementet omfatter som det vil sees både senking (konsesjonen av 19 juli 1940) og den nå søkte oppdemning.

De innkomne søknader er kunngjort på behørig måte.

Handelsdepartementet

tilråder:

1. Tillatelse av 19 juli 1940 for Egersund kommunale Elektrisitetsverk til å regulere Nodlandsvatn m. fl. vatn i Grødemsvassdraget, Rogaland fylke, stadfestes overensstemmende med restitusjonsanordningens § 4.
2. Det tillates i medhold av vassdragsreguleringsloven av 14 desember 1917 Egersund kommunale Elektrisitetsverk å foreta en ytterligere regulering av Nodlandsvatn m. fl. vatn i det vesentlige overensstemmende med søknad av 2 oktober 1944 og dermed framlagt plan.

Tillatelsen meddeles på de betingelser som er tatt inn i Handelsdepartementets tilråding av 5 juli 1946.

3. Det fastsettes manøvreringsreglement for reguleringen av Nodlandsvatn m. fl. vatn overensstemmende med det utkast som er tatt inn i Handelsdepartementets ovennevnte tilråding som gjeldende inntil videre.

23. A/S Risør Trømassefabrikker.

(Tillatelse til å leie inntil 5 700 kW fra Aust-Agder Kraftverk.)

Regjeringens resol. av 19 juli 1946.

Med brev fra Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet av 3 juni 1946 har departementet mottatt en søknad datert 11 januar 1946 fra A/S Risør Trømassefabrikker om fornyelse av selskapets konsesjon av 30 juni 1939 på leie av inntil 5 700 kW fra Aust-Agder Kraftverk.

Konsesjonen løp ut 31 desember 1945.

Hovedstyrets brev er sålydende:

«I brev av 11 januar 1946 til Hovedstyret har A/S Risør Trømassefabrikker søkt om fornyelse av selskapets konsesjon av 30 juni 1939 på leie av inntil 5 700 kW fra Aust-Agder Kraftverk.

Søknaden er sålydende:

«Vi har med takk mottatt Deres brev av 9 ds. og tillater oss herved å søke om konsesjon på overføring av 5 700 kW fra Aust-Agder Kraftverk for 6 år, eller for den periode som De måtte bestemme.

Vi er oppmerksom på at vi ikke har søkt for konsesjonen var utløpet, og vil gjerne få lov å takke Dem for Deres henvendelse i den anledning.»

I tilslutning hertil meddeler A/S Risør Trømassefabrikker i vedlagte brev av 5 april 1946 til Hovedstyret at selskapet etter refinansieringen i 1939 nå er helt norsk, med bare norske aksjonærer og norsk styre. Enn videre opplyser selskapet at produksjonen ble gjenopptatt i oktober 1945 med $\frac{1}{3}$ drift som i 1946 regnes øket til $\frac{2}{3}$ av full drift. For den videre drift inntil april 1947 har selskapet forhandlet med kraftleverandøren om en ordning.

Selskapet antar at kraftforbruket vil bli minst som før krigen hvis det får full tømmerdekning, hvilket antas å skje sommeren 1948.

Det søkes om at konsesjonen må bli gitt for 10 år.

I et senere brev av 10 mai 1946 til Hovedstyret har selskapet søkt om at det inntil videre må bli gitt dispensasjon fra konsesjonsbetingelsene om norsk styre for et utenlandsk medlem av dette, Mr. Stanley Bell, direktør i Bowaters Paper Mills Ltd. som representant for britiske

XXIV

1947

XXXV

1948